

Jack Kerouac

„Z chlapce nedělá muže ani tak láska sama, jako její ztráta.“

Včera 12. března jsme si mohli připomenout nedožitě 91. výročí amerického spisovatele a básníka Jacka Krouaca (jinak Jean-Luis Lebris de Kerouac).

Jack se narodil v Lowellu jako 3. dítě do rodiny původem z Francie. Dětství měl divoké, ve čtyřech letech mu umřel brácha, ve 14 letech jeho otec přišel o práci a začal chlastat. To vše způsobilo, že se Jack začal více vázat na matku - zbožnou katoličku, která převzala vedení a jejíž vliv je cítit jeho próze. Po neúspěšném studiu a narukování do armády zůstává doma v Lowellu. V roce 1944 se Jack poprvé setkává s Allenem Ginsbergem a Williamem Burroughsem, který byl Jackovi něco jako duchovní vzor. V roce 1946 se Jack potkává s Nealem Cassadym, se kterým vyrážejí na legendární cestu stopem napříč Amerikou (sepsáno v románu Na cestě). Jack nasedá do životního stylu, kdy stopuje Amerikou (i Mexikem) a vydělává si jako námezdní dělník a pak se vrací domů k matce. Během cest píše, vstřebává nové myšlenky - zejména buddhismus a haiku. Zlom nastává v roce 1957, kdy vychází jeho 6 let odkládaná kniha Na cestě (známá tím, že ji psal 3 týdny v kuse sjetý benzedrinem na 37m roli papíru). Tím se jednak finančně zajistil a taky mu to vyneslo označení jako hlasu beatnické generace. Na jedné straně oslavován na straně druhé nenáviděn jako reprezentant kontrakultury. Jack se necítil mezi lidmi v bezpečí a v odloučení se zase cítil osamělý. Začal rozvíjet buddhismus, jehož vliv sepsal v knize Dharmoví tuláci - mimochodem psaného stejným způsobem jako román Na cestě - jen mu na to stačilo míň papíru. Nicméně kritika tento román strhala a Jack se vrátil k věci, kterou uměl nejlíp - k pití. Taktéž se stáhl do ústraní ke své matce. V roce 1964 mu zemřela sestra a jeho matka v roce 1966 byla po mrtvici připoutaná na lůžko. Poté, když v roce 1968 zemřel i Neal Cassady (Nájezd č. 11) pronesl onu památnou větu, že se k Nealovi brzo připojí. To se mu 21. října 1969 díky zdravotním následkům z chlastání nakonec povedlo - bylo mu 47 let, žel matka, o kterou slíbil otci se postarat, jej přežila o 4 roky. Jack psal zejména v angličtině, ale

našla se i jeho díla ve francouzštině (román *Sur le Chemin* tj. Na cestě) a něco málo ve španělštině. Jackovy názory kloubily jeho pozitivní přístup k drogám a nevázanému sexu v kontrastu s jeho (McCarthyovským) anti-komunismem a katolictvím - on s tím problém neměl, ale ostatní už ano. Pěkný příklad byl v lednu 1961 v bytě Allena Ginsberga, kde si pod vedením Timothy Learyho vzal psilocybinovou kapsli, aby Leary zjistil vliv psilocybinu na Jackovu spontánní tvorbu. Jack posilněn alkoholem začal nadávat, nejprve Ginsbergovi pro jeho levičáctví a homosexualitu, pak se pokusil v tom rauši něco napsat, ale nešlo to - nedokázal to, pak začal vykřikovat, že psilocybin je novodobý komunistický nástroj na vymývání mozku a v tom duchu pokračoval, až Learymu nastartoval jeho první bad trip. Jack byl taky hodně vnímavý a citlivý, jeho láska k jazzu se projevovala i v jeho tvorbě, kde chtěl docílit volného plynutí slov ve stejné kadenci, jakou dokáží jazzmani - což je označováno jako spontánní próza. Tou byl schopen přednášet celé hodiny. (Ginsbergovo Kvílení je psáno tímto stylem). Žel Jackova novátorská tvorba byla oficiálně nezpůsobila k vydání - jak už graficky: tj. bez interpunkcí a korektur tak i tematicky: jako byly drogové dýchánky, homosexuální chování. Jack považoval autokorekturu za morální cenzuru a tedy nepřijatelnou pro beatnické ideály, které byly: spontánnost a maximální otevřenost. Krtek

Vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 13.3.2013, číslo 67, online: najezd.9e.cz

Pozor na hyperhysterio-aktivní monstro!

Zprávičky

- 16.3. se koná akce **Festiválek v Bráníku**. Zahrají: Utajená intelligence, Gegenwind, Odečet plynu, Mokrý vrata, Strýček zvrhlík, Kočkolit. Start: 16:00, vstup: 60,-, kde: Intercamp - hostel Kotva, U Ledáren 1557/55, Praha 4.
- 16.3. se v Maštali (Náchod) koná koncert kapel: ANDROPOID, HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA. Start: 19:30, vstup dobrovolný.
- 21.3. se v kavárně Řetězová koná akce **Blázní(.cz)**. Představení média, čtení a hudba a křest - čeho? Kdo ví... Start: 18:00, vstup: free.
- ~~22.3. se v Modré vopici koná akce: **Psychadelik delikt**, hrají: Kopyrajt, Bouchací šrouby, Donrvet, H.L.D.P.(?). Start: 20:00, vstup: 60,-.~~
- **23.3. se v Motoráji koná akce Manifest Nájezdu!**
- 30.3. se v Andělské čajovně (Ječná 26/515) koná akce: **Literární večer a vernisáž**. Čtení: Zuzana Gulová, Mirek Sosoi, Cyril Dušek, Tomáš Hejna, Tomáš Rybín. Hudební doprovod: J. Šteffl, V. Kebza. Vernisáž: Pavla Celerová. Vstup: free. Start: kdo ví?
- **29 - 31.3. MILKOVICKÉ HUDEBNÍ SOUSTŘEDĚNÍ !!!** Nástroje a spacáky s sebou.

Bliží se 70. číslo Nájezdu, proto je připraven open-workshop s tématem: Jaký je váš **recept na nejlepší konzumaci konopí**. Jedná se o receptář vašich zkušeností. Příspěvky předejte redakci Nájezdu v Barré/či jinde - nebo je pošlete na najezd@gmail.com.

Pacientovo zahrádkářské okénko - semena

Dnešní příspěvek se zkušeným pěstitelům může zdát zbytečný, ale i pro ně může být něčím poučným. Konopné semínko je staré jako lidstvo samo, ne-li starší, jenže v poslední době kolem něj vyrostl docela mega průmysl, ve kterém není zrovna jednoduché se orientovat. Takže pro zkušené i začátečníky tu je něco málo o klíčení, o tom kde semena sehnat a jaká vybrat. "Jak na ně" je pro všechna semena stejné a jednoduché - dejte ho do vody a je jedno, jestli do vody samotné, nebo do libovolného média vodu obsahující (hlína, vatové tampony apod.). Nejdéle do týdne by mělo semínko puknout a vykouknout klíček, a to je čas na zasazení, cca 1 cm pod zem a opatrně zalít.

Kde sehnat semena? Nejlépe z vlastních samic, anebo se zeptejte na prověřenou setbu od kamarádů. Tyto možnosti není třeba podrobněji rozebírat. Blíže se pozastavím nad další volbou, a tou je koupit je v jednom z growshopů. Semínka z průmyslové produkce se dělí do několika kategorií. Základní rozdělení je na "regulérní" a "feminizovaná" semena. Ze semen regulérních vyrostou jak samci, tak samice a kupodivu proto jsou většinou dražší, protože z nich na další rok můžete mít semena vlastní. Oproti tomu z feminizovaných semínek nám vzejdou jen samice, po kterých sice prahneme, ale opylit je jiným samcem není dobré. Existuje totiž vysoká pravděpodobnost, že příští nebo následující roky z nich vyjdou hermafroditi. Další kategorie se dělí na autoflowering, out nebo indoor. "Snadné" řekli byste, jenomže: co seedbanka, to rozdílná kritéria jak a co kam radit, když vůbec. Tady se lze orientovat těžko, vyberte ta, jež dokvétají co nejdříve, ta jsou totiž ideální pro náš sychravý podzim. Avšak pozor na módní samonakvétací odrůdy, ne vždy splní, co slibují, a stojí hromadu peněz. *Pacient*

Přípravy na velké turné

(14. pokračování nadpozemských dobrodružství kapely Nouze)

Mělo se stát něco neuvěřitelného, ostatně co je u Nouze vlastně uvěřitelné. Kapela Nouze měla vyrazit na své první opravdové turné a to po českém venkově. Jejich prorok Van Damme jim dal vědet o této potřebě vykonání díky hyperextrém-mystickému jointu s neznámým obsahem. Zvláštní bylo, že se nejednalo o joint jeden, nýbrž dva a to důkladně jeden v Praze a druhý v Kašperských horách. Bylo to ale jako by to oni již po zásluze legendární světci, prožili bok po boku. Bylo jasné, že se jednalo o mimogalaktickou konverzaci prostřednictvím mystického akčního hrdiny z lehce pohasínající slávou.

Teď jen důkladně promyslet celou trasu plánovaného turné. Nouzáci se při té příležitosti v důkladném utajení setkali v Kašperských horách na šibeničním vrchu. Startka dokonce pln pochopitelného nadšení přinesl mapu, kterou našel kdesi v rodinném archivu. Nad světci se pomalu zvětšoval mrak konopného dýmu, ovšem v plánu připravovaného turné se zatím neobjevilo ani jediné jméno.

Následovala půlhodina vyplněná Zahuleného vcelku i dosti poutavým příběhem o šibeničním vrchu, což sice jistým způsobem obohatilo Startkovy vědomosti o tomto magickém místě, ovšem otázku turné to nevyřešilo vůbec.

Nakonec to bylo oběma jasné. Jméno vesnice, kterým ono velké tažení započne, se objeví samo a v pravý čas. Dále bylo jasné, že je na čase lehce rozšířit hudební sekci kapely, alespoň o chvílkové hosty. Hudební sluch a nadání nebylo nutné.

Po opilém přenocování v domě Nouze se Starka opět navrátil do Prahy s úkolem sdělit událost paní Nouzákové. Bylo též nutné, aby si ona rozkošná žena sehnala nějaký nástroj, na který by se daly alespoň nějaké zvuky vydávat. Zahulený měl též úkol sehnat nějaké talentované, či naprosto netaentované

hudebníky. Ze světa věčně bílé plísně se jako zázrakem sám od sebe zjevil Pepa Hermelín, údajně ovládající klávesové nástroje. Druhý, jenž se alespoň na čas napojil na nouzáckou vlnu, byl človíček zvaný Taz a pocházel z říše nekonečného kytarového sóla. Tak nějak tedy bylo rozhodnuto o sestavě na velké tažení po vískách přemnohých.

Po několika dnech, kdy se v hlavách obou mistrů stále nezjevovalo žádné jméno, které by znamenalo počátek velkého, se stalo něco neočekávaného. Zahulený sehnal na pár dnů práci v lese, což ho do jisté míry zachránilo před hladomorem. Kromě tohoto naplnění žaludečních potřeb se ovšem stalo něco mnohem podstatnějšího. Milionový človíček, jenž Zahuleného zaměstnal, pořádal se sborem dobrovolných hasičů v nedaleké obci Pohorsko rockový festival a když se dověděl o spirituální existenci kapely Nouze, neváhal a s velkým potěšením nabídl, že turné může být zahájeno právě na této akci. Nutno podotknout, že vlastně vůbec netušil jak moc originální a obohacující muziku kapela hraje. Máme za sebou již 14. část veleoblíbeného vyprávění o kapele Nouze. S největší pravděpodobností budeme na příště moci očekávat další popis okouzlení publika.

Rogo

13. 3. 2013 v 0:13

K čemu mluvit česky
když nikdo nerozumí
K čemu psát esemesky
když nikdo neodpoví

K čemu psát verše začínající na K
když nikdo neodpoví
K čemu mluvit k čemu psát
když existuje
David
Bowie.

D.L.

Autor koláže na protější straně: pan B.

Pražský Hrad za Miloše Zemana

Nejznámější česká památka čeká na pestřejší využití

